

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Her op til denne debat fik vi den 22. november et brev fra Immigranthjælpen, der hjælper jødiske immigranter til en fremtid i Israel. Jeg ved ikke, om de andre ordførere har fået det, men jeg har i hvert fald fået det. Man skriver til os:

Danmark har gennem årene vist sig som en god ven af Israel og har støttet dette lille demokratiske land beliggende midt i en mellemøstlig verden af diktaturstater. Som danskere kan vi være meget stolte af dette. Vi tror, at denne holdning på mange måder har gavnet Danmark.

Man fortsætter, at man finder, at bl.a. Enhedslistens initiativ til en fordømmelse af Israel og også SF's initiativ efter deres skøn vil være en katastrofe for de demokratiske kræfter i vort land og i Israel, der som bekendt er Mellemøstens eneste demokrati.

Man appellerer ligesom til os her i Folketinget. Man er måske enig i, at vi tager en debat, og det er vi sådan set også fra Dansk Folkepartis side, men vi er bekymrede for, at den debat fører frem til, at de signaler, vi afgiver – uanset om Folketingets flertal egentlig ønsker det eller ej – gør os her i Folketinget til en part i konflikten ved ret ensidigt at støtte palæstinenserne.

Det er SF's og Enhedslistens forslag til vedtagelse i hvert fald et udtryk for, men det er regeringens faktisk også lidt, for de pinde, man gentager fra SF's og Enhedslistens vedtagelse, er stort set nogle af de samme ting. Derfor ærgrer det os, at det er nået så langt, og at SF og Enhedslisten har haft så meget indflydelse på debatten.

Det er også derfor, at vi bekymrer os for børnesoldater netop i en sammenhæng som den her, fordi man ikke fra SF's og Enhedslistens side er villig til at erkende det. Jo, der var en lille erkendelse fra hr. Søren Søndergaard nu, men hidtil i debatten har det ikke været noget, der har været ret meget inde, og det undrer os med den høje profil, som man ellers fører fra Enhedslistens og SF's side omkring de der ting.

Så siger hr. Holger K. Nielsen, at det ikke er et rigtigt udtryk at bruge ordet smart om det at bruge børnesoldater. Nej, det kan være, at det ikke er rigtigt, men det er altså heller ikke særlig smart af SF, at man lægger op til en ensidig fordømmelse af Israel, som man kan se, at den her vedtagelse er udtryk for. Derfor har det selvfølgelig strejft os, at nogle af de her drenge eller piger, der er børnesoldater, har det svært, hvor de kommer fra, men det er jo lige så meget Yas-

sir Arafats og ledelsens skyld, fordi Yassir Arafat og ledelsen har haft svært ved at give de ting til deres befolkning, som de gerne vil have.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning, og det er den sidste.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, at hr. Peter Skaarups sprogbrug er uheldigt for debatten her i Danmark, for jeg har også besøgt f.eks. Hebron og truffet mennesker dér og set, hvordan unge mennesker står i en situation, hvor de bliver desperate. Så kaster de med nogle sten, men det er jo ikke noget, der gør dem til soldater.

Jeg forstår ikke hr. Skaarups underlige terminologi. Soldater opfatter jeg som de israelere, der kommer ind i området med deres tunge våben, maskinpistoler osv., og som skyder nogle med en riffel, så de dør af det. Det er noget, som en soldat gør, men at kalde disse fortvivlede unge mennesker for soldater er en underlig sprogbrug. Jeg forstår den overhovedet ikke.

Det er muligt, de gør noget, som hr. Peter Skaarup og jeg kan være enige om måske ikke fremmer en løsning af konflikten, men at kalde dem soldater er da i tredje grad forvrøvlet, vil jeg sige.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Skaarup, og så går vi videre i ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu kan man nok heller ikke komme så meget længere med debatten, men jeg vil blot sige til hr. Keld Albrechtsen, at hvis der var tale om soldater, så var det jo nemt for Israel at kunne betragte dem som soldater, og så var det problem meget, meget hurtigt ryddet af vejen, for Israel er klart den stærkeste militærmagt i området, og vi har jo i de tidligere krige set, at man så vil udradere eventuelle modstandere meget hurtigt.

Men situationen her er netop, at man fra palæstinenserne side bruger børnesoldater eller militære personer eller ikkemilitære personer – resultatet er det samme. Man bruger de her børn og unge mennesker til at angribe militærmagten Israel, men også bosættelser. Derfor er det meget, meget svært for israelerne at forholde sig til dem, fordi der ikke er tale om personer, der del-